

Nr 104.

Av herr **Paulsen**, om viss rätt till pension för förre föreståndaren vid kronohäktet i Ystad J. W. Tersmeden.

Genom ett Kungl. Maj:ts utslag den 2 maj 1934 dömdes dåvarande föreståndaren vid kronohäktet i Ystad, R. J. W. Tersmeden, för förskingring av i tjänsten omhänderthavda medel, till bland annat avsättning från såväl sin föreståndarbefattning som sin tjänst som kapten i Livregementets grenadjärers reserv, varigenom han gick förlustig rätten till pension från fångvårdstjänsten ävensom sin såsom officer i reserven efter fyllda 55 år åtnjutna pension. Vid avskedandet hade Tersmeden varit i statens tjänst under närmare 39 år och innehade antal tjänstår för rätt till full pension.

I utslaget åberopades jämväl 5 kap. 6 § strafflagen på grund av ett utav läkare efter anbefalld undersökning utfärdat intyg rörande Tersmedens sinnesbeskaffenhet. Läkaren, som i sitt utlåtande bland annat säger, att han funnit Tersmeden vara född psykopat, förklarar till slut, att därest icke de av honom konstaterade psykiska defekterna varit till finnandes hos Tersmeden, så hade med all sannolikhet de påtalade förhållandena icke kommit att inträffa. Att under sådana omständigheter förutom frihetsstraff och avsättning även försätts på bar backe synes över hövan hårt, och att hans hustru, som därigenom försatts i misär, måste anse sig oförskyllt hårt drabbad, är ju helt naturligt. Nu hava makarna Tersmeden under snart 11 år sökt draga sig fram utan någon inkomst i form av lön eller pension, och det förefaller mig som om en sådan ekonomisk straffpåföljd nu borde kunna undanröjas.

Den pension, vartill Tersmeden varit berättigad, är 3 240 kronor, sålunda relativt ringa. Pension för officer i reserven torde, därest den icke med hänsyn till annan inkomst från staten skall utgå med reducerat belopp, vara omkring 900 kronor.

Tersmedens ålder liksom de redan sonade, men icke glömda förseelserna har vid hans försök att vinna något slags anställning ständigt legat honom i fatet. Familjen har dragit sig fram genom att hustrun driver en liten detaljhandel inom tobaksbranschen, vilken inklusive viss uthyrning giver en årsinkomst av 2 500 kronor. Med hänsyn till makarnas levnadsålder, 71 resp. 61 år, torde denna verksamhet icke kunna fortsättas länge till, och med hänsyn till att hustrun icke är vid god hälsa, vore det mycket önskvärt, att hennes arbete med affärsrörelsen kunde få upphöra.

I äktenskapet finnas tvenne barn, en son och en dotter. Sonen, som utbildats för lantbruk, hade, ehuru exemplariskt skötsam och med goda betyg, icke lyckats förvärva annan anställning än såsom kontrollassistent. Sin sista befattning som sådan miste han i november 1940 genom att en hel del kontroll-

områden slopades och blev nästan på dagen samtidigt inkallad i militär beredskapstjänst. Han har allt sedan dess varit i sådan tjänst, under mera än tre år som frivillig. Han är gift och har två barn samt nödgas försörja sig på den inkomst, som tillkommer en beredskapsman, senaste månaderna såsom korpral, dock med den icke oväsentliga reducering, som numera drabbar de frivilligt tjänstgörande. Dottern är föreståndarinna vid barnkrubba och ogift.

Riksdagen har tidigare i liknande fall tilldelat tjänsteman en tredjedel av det pensionsbelopp, som han gått förlustig (jfr bankoutskottets utl. nr 30/1932 p. 15). Erinras må ock, att tjänsteman enligt nu gällande pensionsreglementen under likartade förhållanden som de här föreliggande visserligen förlorar sin pensionsrätt men är berättigad att efter uppnådda 65 år uppbära en tredjedel av honom eljest tillkommande tjänstelivränta.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen må medgiva, att f. d. föreståndaren vid kronohäktet i Ystad J. W. Tersmeden må, räknat från och med den 1 januari 1945, äga åtnjuta en tredjedel av det honom ursprungligen tillkommande pensionsbeloppet.

Stockholm den 18 januari 1945.

Anders Paulsen,

Arlöv.